

פְּנִינִים נְפִלְאִים וּמְתוּקִים עַל הַפְּרֶשֶׁה

זֶרַע שְׂמֻשׁוֹן

מְתוּךְ הַסֵּפֶר הַמְּסֻגָּל "זֶרַע שְׂמֻשׁוֹן" שֶׁחֲבָרוּ הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִי הַקְּדוֹמֵן רַבֵּי שְׂמֻשׁוֹן חַיִּים ב"ר נַחְמָן מִיכָאֵל נְהַמְנֵי זָכַר צְדִיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָה. אֲשֶׁר בְּקֶשׁ שִׁילְמָדוֹ בְּסִפְרוֹ וְהַבְּטִיחַ יִשׁוּעוֹת רַבּוֹת לַמְּקִימֵי בְּקִשְׁתּוֹ.

פְּרֶשֶׁת תּוֹלְדוֹת תְּשַׁפ"ד • גְּלִיזוֹן 266

תּוֹרַת שְׂמֻשׁוֹן

אֵין בְּכַח הָאָדָם לַעֲשׂוֹת כְּלוּם אִם לֹא בְּחֶסֶד ה'

יִיאָמַר יִצְחָק אֵל בְּנֵי מַה זֶה מַהֲרַת לְמַצֵּא בְּנֵי וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה ה' אֶלְקֵיךָ לְפָנָי (כז, כ): מִקְשָׁה רַבְּנֵי הַזֶּרַע שְׂמֻשׁוֹן זִלְזָה: אִיךָ אָמַר יַעֲקֹב כִּי הִקְרָה ה' אֶלְקֵיךָ לְפָנָי דְּמִשְׁמַע דְּרַךְ נִס הֵלֵא זֶה דְּבָרֵי שְׁקֵר, שְׁהָרִי הַזֶּדְרִי לְבּוֹא לִיצְחָק מִחֶמֶת שְׂרָבְקָה נְתַנָּה לוֹ גְּדִי עֲזִים וּמִתְרַץ הַזֶּרַע שְׂמֻשׁוֹן בְּלִשׁוֹנוֹ הַזֶּהָב: זָאֲגַב אוֹרְחִין יֵשׁ לְקַחַת מוֹסֵר הַשְּׂכָל, שְׂכָל אָדָם יֵשׁ לוֹ לְהַפְּיֵר בְּכָל מַעֲשֵׂיו נְפִלְאוֹת מַעֲשֵׂי ה', כִּי אֵין בְּכַח הָאָדָם לַעֲשׂוֹת כְּלוּם אִם לֹא בְּחֶסֶד ה', שְׂאִין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ לְמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן נִגְזַר עָלָיו לְמַעֲלָה, וְכֵן בְּכָל רוּחַ שִׁיעֶשָׂה אֵל יֹאמַר כִּי זֶה בָּא לוֹ בְּהַשְׁתַּדְּלוּתוֹ הַעֲצוּם, אֲלֵא חֶסֶד ה', אִם יַעֲלֶה לְגִדְלָה אֵל יֹאמַר כִּי חֲכָמְתוֹ גְּרָמָה לוֹ, רַק חֶסֶד ה'.

וְזֶה הַפְּרוּשׁ 'כִּי הִקְרָה ה' אֶלְקֵיךָ לְפָנָי', שְׂלִכְאוּרָה קִשָּׁה הָרִי אֲצֵל יַעֲקֹב לֹא הִקְרָה קֶב"ה לְפָנָיו כְּלוּם, רַק הוּא הֵלֵךְ בַּעֲצָמוֹ וְלָקַח מִרְבֵּקָה שְׁנֵי גְדִיִּים וְהָכִין אוֹתָם מִהֲרָה וְלֹא הָיוּ צָרִיכִים לְקַחַת יוֹתֵר זְמַן, כִּי לֹא הָיָה צְרִיךְ לְלַכֵּת לְצוּד אוֹתָם, וְאִם כֵּן לְכֹאֲרָה יַעֲקֹב דָּבַר שְׁקֵר בְּמַה שְׂאָמַר 'כִּי הִקְרָה ה' אֶלְקֵיךָ לְפָנָי', שְׁהָרִי לֹא הִקְרָה כְּלוּם אֲלֵא מִצַּד עֲצָמָם לֹא נִצְרָכוֹ לְהַכְנִיחַ גְּדוּלָה, וְהָיָה צְרִיךְ לְהִשָּׁיב לְאֲבִיו שֶׁהִסְפִּיק מִהֵר הָיִיתָ וְלֹא הָיָה צְרִיךְ לְתַקְוֵנָם עֲבוּדָה רַבָּה, אֲלֵא וְדָאֵי שִׁיעֲבָק נִתְפַּנֵּן בְּמַה שְׂאָמַר 'כִּי הִקְרָה ה' אֶלְקֵיךָ לְפָנָי' שֶׁנִּתְגַּלְגַּל הַדְּבָר בְּרַצוֹן הַבוּרָא וּבְחֶסֶדוֹ שְׂאֵנִי אֲזַמִּין לָךְ מֵאֲכַלְךָ, כִּי כָּל דְּבַר שֶׁנַּעֲשָׂה הַכֵּל מֵאֵת ה' אִף בְּדַבְרִים שֶׁנִּרְאָה לְאָדָם שֶׁהוּא עֲצָמוֹ עוֹשֶׂה אוֹתָם, וְזֶה מַה שֶׁהִשָּׁיב שְׂלֵכָן מִהֲרַתִּי לְהִבְיֵא, כִּי הִקְרָה ה' אֶלְקֵיךָ לְפָנָי וְלֹא לְפָנָי אַחֲרַי. (זֶרַע שְׂמֻשׁוֹן פְּרֶשֶׁתוֹ אוֹת יב)

לומדים זרע שמשוון

הַלִּימוּד לְכוּת וְהַצֵּלַת כָּל אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הָעוֹמְדִים בְּצוּרָה וּבִשְׂבִיחָה. הַמְּקוֹם יָרִיחַ עֲלֵיהֶם וַיּוֹצִיאֵם מִצִּרְתָּה לְרוּחָה וּמֵאֲפִילָה לְאוּרָה וּלְגֹאֲוָה קְרוּבָה.

הַטַּעַם שֶׁעָשׂוּ אֲבָד אֶת הַבְּרָכוֹת

וַיְהִי כִּי יָקָן יִצְחָק וַתְּכַהֵן עֵינָיו מֵרֵאת וַיִּקְרָא אֶת עֵשׂוּ בְּנֵי הַגְּדָל וַיֹּאמֶר אֲלֵיו בְּנֵי וַיֹּאמֶר אֲלֵיו הַנְּנִי (כז, א): מִפְּרִשׁ רַבְּנֵי הַזֶּרַע שְׂמֻשׁוֹן יָפָה: הַטַּעַם שֶׁעָשׂוּ אֲבָד אֶת הַבְּרָכוֹת שְׂאָף שְׂרָצָה יִצְחָק אֲבִיו לְבָרְכוֹ לֹא עֲלָתָה לוֹ, מִשׁוּם שִׁדּוּעַ שְׂאִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת' (מַטְלִי כח, כ), וְהֵינּוּ שְׂמֵי שְׂמִתְנַהֵג בְּנֶאֱמָנוּת הוּא יִזְכֶּה לְבְּרָכוֹת, וְאָמְרוּ חַז"ל (ב"ר סה, י) עַל הַפְּסוּק (כז, ז) וַיִּלְךְ עֵשׂוּ הַשְּׂדֵה לְצוּד צִיד לְהִבְיֵא, שֶׁהָיָה בְּמַחְשְׁבֹתוֹ שֶׁל עֵשׂוּ שְׂאֵם לֹא יִצְלִיחַ לְהִבְיֵא מִן הַהֶפְקֵר יְבִיא מִן הַגְּזוּל. וְלִכְךָ אֲבָד עֵשׂוּ אֶת הַבְּרָכוֹת כִּי עוֹלָה לֹא מִצְלַחַת, וְרַק מִי שֶׁהוּא אִישׁ אֲמוּנוֹת הוּא זֹכֵה לְהִיּוֹת רַב בְּרָכוֹת. (זֶרַע שְׂמֻשׁוֹן פְּרֶשֶׁת רָאָה אוֹת ד)

בְּאוֹר כּוֹנֵת "יִתֵּן וַיַּחְזֹר וַיִּתֵּן"

וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרַב דָּגָן וַתִּירֶשׁ' (כז, כח): פְּרִשׁ רַש"י (מַדְרַשׁ ב"ר טו, א) "יִתֵּן, וַיַּחְזֹר וַיִּתֵּן". עַכ"ד. וּמִקְשָׁה רַבְּנֵי הַזֶּרַע שְׂמֻשׁוֹן זִלְזָה: יֵשׁ לְדַקְדֵּק, הֵלֵא הַקֶּב"ה יָכוֹל לְתַן בְּפַעַם אַחַת הַכֵּל, וּמִדּוּעַ יִתֵּן, וַיַּחְזֹר וַיִּתֵּן? וּמְבָאָר רַבְּנֵי: שְׂאֵם הָיָה אוֹמֵר רַק יִתֵּן, הַכֵּל בְּנִתְנָה אַחַת, הִיִּיתִי אוֹמֵר שְׂאֵם יַחְטְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּכְפְּרוּ בַּה' וּבִטּוֹבֹתוֹ, יִאֲבָדוּ לְגַמְרֵי אֶת הַבְּרָכוֹת וְשׁוֹיב לֹא יַחְזֹר לָנוּ חֵס וְשְׁלוֹם אֲפִלוּ אִם נַעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה, וְכֵמוֹ שֶׁאֲבָד עֵשׂוּ לְגַמְרֵי אֶת הַבְּכוּרָה בְּשִׁבִיל שְׂבִיחָה אוֹתָהּ, מִשׁוּם הִכִּי אָמַר וַיִּתֵּן שֶׁנִּרְמַז בְּזֶה שִׁיתֵּן וַיַּחְזֹר וַיִּתֵּן, לּוֹמֵר שְׂאָף שִׁיחְטְאוּ שְׂאָז יִמְשׁוּל עֵשׂוּ בְּנֵי, אִם נָשׁוּב בְּתְשׁוּבָה, יַחְזֹר וַיִּתֵּן לָנוּ אֶת הַבְּרָכוֹת. (זֶרַע שְׂמֻשׁוֹן פְּרֶשֶׁתוֹ אוֹת טו)

הוצאת הגליון והפצתו לזכות

פעילויות נשמות	פעילויות נשמות
מרת רחל לאה בת יוסף הולנדר ע"ה יוזמת כ"י אהרן ושינדל הולנדר	הרה"ח ר' אברהם עביר כ"ר ישעיה האלכענדער ע"ה נלכ"ע ט' סס"ו ת.ש.פ.ה. הקדוש על ידי אהרן ושינדל הולנדר ה"ו

ברכת המחבר
מתוך הקדמת הספר

הוצאת הגליון והפצתו לזכות

פעילויות נשמות	פעילויות נשמות
עירית בת זלמן ע"ה נלכ"ע ט' סס"ו ת.ש.פ.ה.	לברכה והצלחה דניאל אורי בן רגינה מלכה שיחה לברכה והצלחה והשלמת העסקאות בקרוב ממש

פניני שמשון

פנינים ורעיונות ככתבם וכלשונם

הטעם שיום המיתה מכסה מבני אדם

לתקון העולם הצרף שיהיה יום המיתה מכסה מבני אדם, שכבר ידוע שכל אדם בא לעולם כדי להשלים איזה תקון פרטי, כפי בחינת שרש נשמתו, וכיון שהשלים תקונו, מיד הוא מת, אף קדם שהגיע לסוף הימים שקצבו לו, כמו שכתבו המקובלים. ואם כן, אי אפשר להודיע לאדם מתחלה מדת ימיו מזה היא, לפי שאין לה זמן קצוב.

ואי תימא, היה יכול להודיע לבני אדם התקון הצריך להם, והיה מועיל להם שכל אחד ישלים תקונו, וממילא היו יודעים נמי יום מיתתם. זה אי אפשר, שאם כן כל אחד יעסק בתקון שלו לבד, ולא יעסק בתורה ומצוות אחרות, וזה אינו מן הראוי, שהרי האדם מחייב לעסוק בתורה ומצוות לקיום העולם בכללו, שהרי כל ישראל הם גוי אחד בארץ וקרויים נפש אחת (ויק"ר ד, ו), וכלם ערבים זה לזה, ונמצא שהוא מחייב לתקון הכללי ולתקון הפרטי. ואף מי שאינו משלים הפרטי, מקל מקום מועיל הרבה לתקון הכללי ולישוב העולם.

הטעם שבאו הברכות ליעקב במרמה

מספור הפרשה אנו למדים שהטעם שבאו הברכות ליעקב במרמה אף על פי שראויות היו לו יותר מעשו, לפי שלא רצה הקדוש ברוך הוא שיבואו הברכות ליעקב בשלום והשקט, שלא יהנה כל כך מהעולם הזה, כדי שייכף לעולם הבא, ומשום הכי גלגל הקדוש ברוך הוא את המעשים שיעקב וזרעו לא יתנו בברכות אלא בדאגה ובמזרז ובשנאתו של עשו, ובשביל זה הוציא מיצחק יעקב ועשו שיתגרו ביניהם ולא יהיה שלום והשקט ליעקב, וכדי שתתקיים הבחירה של אברהם שברר הגליות לבני יעקב. (אות א)

הטעם שאין אדם יודע במה משתפר

ואין אדם יודע במה משתפר (פסחים נד, ב). זה פשוט שאם היה גלוי זה לבני אדם, בודאי שהיה אומר שהכל תלוי במזל והאמנות, ולא היה מודה שכל העשר בא מן הקדוש ברוך הוא, לפי שהוא אדון כל המעשים שהוא ברא הכל, וברצונו מעשיר ומעני, שאין העשירות מן האמנות. ועוד, שמי שנגזר עליו להיות עני, לא ירצה לטרח בחנם, ויתבטלו בעלי מלאכות מן העולם. (אות ט)

תורת חיים

פנינים מתורתו של האור החיים הקדוש
- הרה"ק רבי חיים בן עטר נלב"ע ט"ו תמוז תק"ג

הטעם שאמר הפסוק אברהם הוליד את יצחק

ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק:
(כה, יט)

מקשה רבנו האור החיים הקדוש זלה"ה שתי קשיות בפסוק זה:

א. ואלה תולדת יצחק, ויש להבין מדוע במקום להזכיר "תולדות יצחק" הזכיר "לידת יצחק" שאמר הכתוב 'אברהם הוליד את יצחק'. ב. כבר יודעים אנו מפרשיות הקודמות שאברהם הוליד את יצחק, ומה בא לחדש לנו הפסוק.

ומייד שבנו שמנה תרוצים נפלאים, ונביא שנים מהם:

יצחק נולד בזכות צדקת אברהם

א. יבאר על פי דברי חז"ל (יבמות סד, א) ויעתר לו ה', ודרשו חז"ל הובא בדברי רש"י לפי שאין דומה תפלת צדיק בן רשע (רבקה בת בתואל) לתפלת צדיק בן צדיק (-יצחק בן אברהם). הא למדת כי בגלל שהיה ליצחק אב צדיק נתרצה לו ה' ונתן לו בנים. וזה פונת הכתוב אברהם הוליד את יצחק, פרוש - שבזכות צדקת אביו אברהם הוליד יצחק תולדות.

תולדות יצחק היו בדרגה גבוהה

ב. עוד ירמז על זה הדרך, כי תולדות יצחק היו בבחינה יותר מעלה מתולדות אברהם, כי אינו דומה צדיק בן צדיק לצדיק בן רשע (יבמות סד). שהוא אברהם בן תרה, והגם שאמר חז"ל ("בר פרק לח) שתרה עשה תשובה, עם כל זה בעת לידת אברהם עד סמוך למיתתו לא היה אלא במדרגת רשע, ופעלת האב רשע תחשיך מאור נפש הבן, אולם יצחק היה צדיק בן צדיק, והוא אומרו ואלה בתוספת על הראשון, ונתן טעם באומרו אברהם הוליד וכו'.

טעם שהצריך יצחק ברכה מיוחדת אחר שהתרבה ממונו

ויזרע יצחק בארץ הוא וימצא בשנה שהוא מאה שערים ויברכהו ה' (כו ב)

מבאר האור החיים זלה"ה פונת מה שאמר הפסוק 'ויברכהו ה' אחר שכבר אמר את הפלגת המדה שזכה בה. שהיות שידוע שדבר הנמדד אין הברכה מצויה בו וכמו שאמרו בגמרא (ב"מ מב), מחמת כן דקדק הכתוב לומר ולהודיע שהגם שנמדד ונודע שעור מאה שערים, אף על פי כן ויברכהו ה'.

עוד יש לפרש, שפונת הכתוב לומר שלא נכנס בו עין הרע מהפלגת הרוח, כי יצו ה' אתו את הברכה, ולא היה לו שום הזק של עין רעה מחמת ההפלגה הגדולה שהיה לו.

לכתוב הגליון במייל: zera277@gmail.com או באתר: zerashimshon.com | להפצה: 02-80-80-500 | לשמיעת שיעורים ועידכונים: 02-80-80-600

נערך ע"י המחנך הרב יגון כהן שליט"א * ארה"ב: הרב מנחם בנימין פאשקעס 347-496-5657 * ארץ ישראל: הרב ישראל זילברברג 05271-664450
י"ל ע"י זרע שמשון ע"ר 580624120 * ניתן לתרום לזכות ולע"נ ולקחת חלק בהוצאות והפצת הגליונות והספרים.

ניתן להפקיד בבנק מרכנטיל (17) סניף 635 מספר חשבון 71713028 ע"ש זרע שמשון, כמו כן ניתן לתרום בכרטיס אשראי בטל: 02-80-80-500 שלוחה 3
זכות הצדיק ודברי תורתו הקדושים יגן מכל צרה וצוקה, ויושפע על הלומדים ועל המסייעים בני חיי ומזוני וכל טוב סלה כהבטחתו בהקדמת ספריו.

זרע שמשון ע"ר 580624120